

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Bertel Dahlgaard): Jeg er glad for at høre, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ulstrup) og jeg altså i hovedsagen er enige om den foreliggende sag.

Til det ærede medlem hr. Poul Sørensen vil jeg sige, at det er muligt, at bevillingen til Skive banegård var angribelig ... (*Af-brydelse*) ...

Formanden: Jeg henstiller, at man ikke afbryder.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bertel Dahlgaard): Der er nu det at sige, at bevillingen til Skive banegård i formel henseende ikke kan sammenstilles med den bevilling, det her drejer sig om. Det var ikke en bevilling, der af vejfondens midler tildeltes af en suveræn minister, men den var optaget på finansloven og enstemmigt vedtaget her i tinget. Der er ting deri, der kan kritiseres, og det var det, det radikale venstre gjorde i Skive, og det er det, jeg har villet gøre opmærksom på. Der er jo ikke så megen grund til at henvende den bemærkning til mig, eftersom det var de konservative i Skive, der sammen med socialdemokratiet gennemførte sagen i byrådet. At det ærede medlem har truffet mennesker i Skive, der stadig kritiserer bevillingen, er sikkert rigtigt; der er så mange radikale i Skive, så det ærede medlem må have truffet en af dem.

Formanden: Jeg gør opmærksom på, at der endnu er indtegnet flere talere.

(Kort bemærkning).

Poul Sørensen: Jeg lyttede med særlig interesse til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards første indlæg, hvori det ærede medlem stærkt fremhævede, at man skulle være varsom med offentlige midler. Jeg er ikke gået ind i nogen som helst debat om, hvorfra midlerne kommer. Det er offentlige midler, de behøver ikke at være fra den ene eller den anden kasse; det er statens penge, de fleste af dem. Jeg vil derfor gentage, at det, jeg har talt om, er den uheldige fremgangsmåde, at man sætter en enkelt bevilling til diskussion, således som det er sket her på det ærede medlems foranledning. Det

ville være urimeligt, om det fremefter skulle være den form, hvori mangt og meget skal ske; og jeg forsøger at indprente det ærede medlem, at det ærede medlem må regne med, at han ikke har eneret på den slags ting, men at også andre har lov til at tage spørgsmålene op og diskutere dem, således som det er sket i dag.

Heising: Jeg har naturligvis lyttet med meget spændt opmærksomhed til de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har gjort under denne sags behandling i tingets møde i dag. Jeg har navnlig fæstet mig ved, at det ærede medlem systematisk støvsuger enhver gengivelse af forhandlingerne i borgerrepræsentationen for enhver antydning af, at man har betragtet sagen ud fra trafikmæssige og tekniske synspunkter. Med en ganske monoman energi kaster det ærede medlem sig over enkelte udtalelser, river dem ud af deres sammenhæng og nægter at anerkende, at borgerrepræsentationens medlemmer har anlagt færdsmæssige, økonomiske og samfundsmæssige betragtninger; det fører jo ingen vegne, når man på den måde prøver på at skyde andre ganske ensidige betragtninger i skoene.

Jeg lyttede også for at høre, om vi nu endelig skulle få en virkelig påvisning af, at det var en samfundsmæssigt uforvarlig løsning, Københavns kommune havde vedtaget, eller en påvisning af, at det ærede medlem kunne dokumentere, at der var andre løsninger af de trafikmæssige problemer, der var lige så gode som den løsning, Københavns kommune har vedtaget at gennemføre; men der var ikke noget, og derfor føler jeg mig til sidst som den lille uskyldige dreng i H. C. Andersens eventyr „Kejserens nye klæder“, der spontant udbrød: „Ja men han har jo ikke noget på!“ Af hensyn til tingets værdighed og velanstændigheden gør jeg opmærksom på, at dette skal forstås i overført betydning. Man kan jo også sige, at det ærede medlem møder herinde indsvøbt i nogle gamle numre af Politiken.

Det ærede medlem hr. Tholstrup søgte at sætte en glorie om hovedet på borgerrepræsentant frk. Bjørner. Herregud, skal frk. Bjørner nu have en glorie om sig? Måske trænger frk. Bjørner til det, men hvad er